

Единъ човѣкъ бѣга. Гони го неприятельтъ му, иска да го убие. Въ това време другъ човѣкъ срѣща онзи, който мисли да извърши престѣпление, и веднага му предлага една кошница съ зрѣли, вкусни череши, като му казва: Спри се за малко да опиташъ черешитѣ ми. Той се спира, туря пушката настрана и започва да яде. Като се задоволи, благодари на онзи, който му предложилъ вкуснитѣ череши, и решава въ себе си да не гони неприятеля си. Той казва: Нека бжде свободенъ, нѣма защо да го преследвамъ.

Следователно, когато Богъ иска да попрѣчи на човѣка да извърши престѣпление, Той му изпраща нѣкакво благо. — Колко души вѣрватъ въ това обяснение? — Малцина вѣрватъ, защото обясненията всѣкога не сж абсолютно истинни. Знайте, че Богъ не се мѣси въ обикновенитѣ, ежедневни работи на човѣка. Ако се мѣсѣше, Той щѣше да спъне естественото развитие на човѣка. Какво щѣше да бжде положението на ученика, ако учителтъ постоянно стои надъ главата му и казва, че не работи, както трѣбва? Учителтъ оставя ученика да работи самъ и, като сгрѣши, тогава ще покаже погрѣшката му. Като му посочи погрѣшката, ще го накара да започне задачата отначало, самъ да разбере, кжде грѣши. Ако втория пжтъ реши задачата си правилно, учителтъ му дава друга задача. Ако решава задачитѣ си правилно, ученикътъ напредва, ми-